

része ugyancsak az „esedékes vételár”-at említi. Mindezekből nyilvánvaló, hogy a törvényhozó akaratának megfelelően az egész vételárnak egy-egy évre eső hányadát kell számításba venni akkor is, ha a vételár nem egyszerre, hanem több évi részletben válik esedékessé. Mert ha a törvényhozónak nem ez lett volna az akarata, akkor nem a „teljes” vételár, hanem az „esedékes” vételár felosztásáról intézkedett volna.

Egyházközség által bérelt ingatlan jövedelemből az adóköteles tiszta jövedelem kiszámításánál a kulturális kiadásokra fordított összegeket a nyers bevételből levonni nem lehet. (Közigazgatási Bíróság 13.688/1931. P. szám.) Adózó az e.-i főkáptalantól az 1922. évi október hótól 20 évre haszonbérbe vette a K.-hez tartozó M. pusztá elnevezésű birtokot. A haszonbérlet után vetették ki az általános kereseti adót.

Az 1925., 1926. és 1929. évi adóra nézve a bizottság előadója, az 1927. és 1928. évi adóra nézve az adózó élt panasszal.

A bizottság előadója mind a három évi adóra nézve azt sérelmezi hogy a bizottság a K. H. Ö. 15. §-ának rendelkezése ellenére a nyers jövedelemből olyan kiadásokat is levont, amelyek a 13. §-ban felsorolva nincsenek. Nevezetesen levonta a tanítónőképző és gyakorló iskolának, továbbá a leánygimnáziumnak a fenntartására és a hitoktatás céljára fordított kiadásokat, amelyeknek összege az 1924. évben 527,711.576 K, az 1925. évben 522,427.129 K, az 1928. évben 67.709 P 80 f volt. Kéri az elsőfokon megállapított adót visszaállítani.

Adózó 3 védiratában a haszonbérleti szerződés 1. pontjára, amely szerint az e.-i főkáptalan a birtok bérbeadásával folytatni és fokozni kívánja azokat a földbirtokpolitikai és hitéleti magas célokat, amelyeket ezzel a birtokkal már az 1909. évben maga elé tűzött, s amely célok elérésében a k.-i r. k. egyházközség addig is közreműködött. Ép ezért a szerződés feltételeit igen méltányosan állapította meg. Eszerint a haszonbérlet nem üzleti célokat szolgál, hanem adózó annak révén helyes birtokpolitikai és magas hitéleti célokat valósít meg. A birtokot kis-embereknek alhaszonbérbe adja méltányos bérekért. Az egyházközség látja el a hitoktatást a k.-i elemi iskolákban és két állami középiskola kivételével a középiskolákban is. Fenntartja az Angol kisasszonyok vezetése alatt álló tanítónőképző intézetet és leánygimnáziumot, viseli a tanyai lelkészségek költségeit. Mindezek a kiadások szerződési kötelezettségen alapulván, levonandók a nyersjövedelemből. Ugyanilyen alapon mentesítette a bizottság az ev. ref. egyházközséget is az általános kereseti adó fizetése alól.

Adózó az 1927. és 1928. évi általános kereseti adóra nézve beadott panaszában a fentebb ismertetett indokolással az általános kereseti adó fizetése alól leendő felmentését, de legalább is a másodfokú határozat feloldását és újabb határozat hozatalának elrendelését kéri.

A bíróság a bizottság előadójának háromrendbeli panaszát alaposnak találta, az adózó panaszát csak annyiban találta alaposnak, hogy az adófelszámolási bizottság az 1927. és 1928. évi adó ellen beadott két fellebbezést hiányosan bírálta el.

Alaposak a bizottsági előadó panaszai, mert a haszonbérleti szerződés a fentebb említett két iskola fenntartását, valamint a hitoktatás ellátását adózó kötelességévé nem teszi. Bérbeadó a szerződésben hivatkozik ugyan a hitéleti magas célokra és erre való tekintettel a szerződési feltételeket, nevezetesen: a haszonbért, méltányosan állapította meg, amely körülmény az egyházközséget nagyobb jövedelem eléréséhez juttatta, amivel lehetővé tette az egyházközség kulturális feladatának végrehajtását, mindazonáltal az említett kiadások nem a szerződésben vállalt kötelezettségből származtak. De nem is kapcsolatosak a nyersbevétel megszerzésével és különösen nem lehet azokat a nyersbevétel megszerzésére fordított termelési költségeknek minősíteni. Már pedig a kereseti adóról szóló H. Ö. 12. §-ának (2) bekezdése és 13. §-ának (1) bekezdés 1. pontja szerint csak a nyersbevétel megszerzésére fordított költségek vonhatók le a nyersbevételből. Ilyen költségek a szerződés 2., 3., 4., 5., 12. és 13. pontjaiban említett szolgáltatások teljesítésére fordított kiadások. Csupán ezek a kiadások származnak a szerződésben vállalt kötelezettségből és kapcsolatosak a nyersbevétel megszerzésével.

A földhaszonbérletből, mint haszonhajtó foglalkozásból származó jövedelem, a 2. §. 2. pontja alapján általános kereseti adó alá esik, mégpedig a földhaszonbérlet személyére és arra való tekintet nélkül, hogy a földhaszonbérlet a jövedelmét milyen célokra fordítja.

Az állandó adómentességről szóló 5. §. alapján se lehet az egyházközségnek földhaszonbérletből származó jövedelmét, sem annak tanügyi célokra fordított részét adómentességben részesíteni, és pedig még az egyházközség által említett azon az alapon sem, hogy a tanügy ellátása máskülönben az államra vagy a városra hárulna.

Az 1925. és 1926. évre I. fokon megállapított adóalap megfelel a bevallás mellékletében kimutatott 529,843.275, illetve 233,309.082 K. tiszta jövedelemnek. Ebben a tekintetben adózót jogsérelem nem érte. Azért erre a két évre az I. fokon megállapított adóalapot kellett visszaállítani.

Az 1927., 1928. és 1929. évre I. fokon megállapított adóalap eltér a bevallástól, adózó fellebbezéseiben az említett kulturális kiadásokon felül más kifogásokat is adott elő, amelyeket és különösen az I. fokon a nyereséghez hozzáadott teherkételemekre irányuló kifogásokat az adófelszámolási bizottság egyáltalán nem vizsgálta meg és nem bírálta el. Miután pedig azokra a kifogásokra nézve az itt rendelkezésre álló tárgyalási iratokból a tényállást és a kifogások jogosságát megállapítani nem lehetett, azért az adófelszámolási bizottságot új tárgyalásra és új határozat hozatalára kellett utasítani.